Πρός συνάντησιν Μακαρίου καί Γρίβα;

— ΣΕΛΙΣ 10η —

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ : Χ. Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Λ. Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Γ. Θ. ΡΩΜΑΙΟΣ, Χ. Κ. ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΡΕΛΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ — ΕΔ. ΛΩ 3
ΤΗΛΕΦ.: 3230.221—23 καί 3237.283—86
ΕΤΟΣ ΚΗ' ΑΡ. 8514. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2,50

ΤΡΙΤΗ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
Ἀνατ. 7.11'. Δύσ. 6.07'
Σελήνη 17 ἡμερῶν
Λέοντος Κατάνης, Βησσαρ.

8 ΚΑΤΑΔΙΚΑΙ ΜΕ ΑΝΑΣΤΟΛΗ

Ἀθῶοι οἱ τρεῖς - Ὅλοι ἐλεύθεροι

Ποινάς 8 ἔως 11 μηνῶν, μέ τριετῆ ἀναστολήν, ἐπέβαλε τό Αὐτόφωρον Τριμελές Πλημμελειοδικεῖον Ἀθηνῶν εἰς ὀκτώ ἀπό τούς ἕνδεκα φοιτητάς, ἐκήρυξε δέ ἀθώους τούς τρεῖς. Ὅλοι οἱ καταδικασθέντες ἐκηρύχθησαν ἔνοχοι: διά περιύβρισιν ἀρχῆς, πέντε ἀπό αὐτούς καί διά θρασύτητα κατά τῆς ἀρχῆς καί ἕνας καί διά ἐξύβρισιν χωρίς τάς ἐπιβαρυντικάς περιπτώσεις τοῦ νόμου 4.000. Εἰς τούς καταδικασθέντας τό δικαστήριον ἀνεγνώρισε τό ἐλαφρυντικόν τοῦ προτέρου ἐντίμου βίου. Μετά τήν ἀπαγγελίαν τῆς ἀποφάσεως οἱ καταδικασθέντες ἤσκησαν ἔφεσιν.

Ἡ ἀπόφασις ἐξεδόθη τήν 4ην μ.μ. χθές. Δι' αὐτῆς ἠθωώθησαν οἱ Παρασκευᾶς Βαγιας, ἐτῶν 23, τῆς Σχολῆς Ὑπομηχανικῶν, Κυρ. Σταμέλος, ἐτῶν 21, σπουδαστής τοῦ Πολυτεχνείου καί Ἠλ. Καπωπόδης, ἐτῶν 23, σπουδαστής τοῦ Πολυτεχνείου.

Εἰς τούς ὑπολοίπους ἐπεβλήθησαν αἱ ἑξῆς ποιναί:

● Φυλάκισις 11 μηνῶν εἰς τόν Ἐμμ. Τζανετῆ, ἐτῶν 22, σπουδαστήν τοῦ Πολυτεχνείου, διά περιύβρισιν ἀρχῆς, θρασύτητα κατά τῆς ἀρχῆς καί ἐξύβρισιν.

● Φυλάκισις 10 μηνῶν εἰς τούς Γεράσ. Μπαλασούρα, ἐτῶν 23, σπουδαστήν τῆς ΑΣΟΕΕ, Θεόδ. Παπαθεοδώρου, ἐτῶν 22, σπουδαστήν τοῦ Πολυτεχνείου, Ἀλκ. Πρέπη, ἐτῶν 20, σπουδαστήν τοῦ Πολυτεχνείου καί Δημ. Ἀρχοντῆ, ἐτῶν 23, σπουδαστήν τοῦ Πολυτεχνείου διά περιύβρισιν ἀρχῆς καί θρασύτητα κατά τῆς ἀρχῆς.

● Φυλάκισις 8 μηνῶν εἰς τούς Σερ. Δημακόπουλον, ἐτῶν 21, φοιτητήν Νομικῆς, Βλ. Λιαροκάπην, ἐτῶν 23, σπουδαστήν τοῦ Πολυτεχνείου καί Βασ. Χριστόπουλον, ἐτῶν 22, σπουδαστήν τοῦ Πολυτεχνείου διά περιύβρισιν ἀρχῆς.

Σημειωτέον ὅτι ὁ κ. εἰσαγγελεύς εἶχε ζητήσει νά ἐπιβληθοῦν ἀντιστοίχως ποιναί 7½, 7 καί 6 μηνῶν ἐν ὄψει τοῦ ἐλαφρυντικοῦ τοῦ προτέρου ἐντίμου βίου, τοῦ νεαροῦ τῆς ἡλικίας των, τῆς ἰδιότητός των ὡς φοιτητῶν καί τῆς ἐν γένει προσωπικότητός των».

(Πρακτικά τῆς δίκης δημοσιεύονται εἰς τήν 5ην σελίδα)

Περί τούς 1.500 φοιτηταί συνεκεντρώθησαν χθές εἰς τό προαύλιον τοῦ Πολυτεχνείου καί παρέμειναν σχεδόν ὁλόκληρον τήν ἡμέραν χωρίς νά προκληθοῦν ἐπεισόδια

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Τοῦ **ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΕΡΖΑΚΗ**

Θά ἔπρεπε, τέλος πάντων, νά βρεθεῖ κάποτε ἕνας ἄλλος ὅρος ἀπό τό «κομμουνιστής», ἤ καί τό «ἀναρχικός», γιά τίς περιπτώσεις ὅπου ἡ κρατική ἐξουσία θέλει νά κακοχαρακτηρίσει ὅσους δέν συμμορφώνανται τυφλά μέ τά παραγγέλματά της. Οἱ ὅροι αὐτοί ἔχουν φθαρεῖ, καί μαλιστα ἀνεπανόρθωτα, γιά νά εἶναι ἱκανοί στό ἑξῆς νά πείθουν. Ὅταν οἱ ἐνδιαφερόμενοι τούς ρίχνουν ἀβασάνιστα στή μέση, δέν πετυχαίνουν ἄλλο, παρά νά ἐπηρεάζουν τό πολύ - πολύ τούς ἠλιθίους ἤ μερικούς πανικόβλητους εἰσοδηματίες, μανιακά προληπτικούς. Τό τέχνασμα εἶναι πάνω - κάτω ἀνάλογο μ' ἐκεῖνο πού χρησιμοποιοῦσε, ὅταν εἶταν στίς δόξες του, ὁ κομμουνισμός ἀκριβῶς: Ὅταν κάποιον δικό του ἤθελε νά νά τόν ἀποβάλει ἀπό τίς τάξεις του, νά τόν στιγματίσει γιά κάποια του πραγματική ἤ ὑποθετική διαφωνία, παρέκκλιση, ἀπειθαρχία κομματική, τόν χαρακτήριζε ἄψε - σβῆσε «χαφιέ». Τό διαβάζαμε ὅλοι οἱ ἀπ' ἔξω καί γελούσαμε. Νά πιστέψει κανένας, ὅτι ἡ πολιτεία — ὅσοι ἔτσι ἤ ἀλλιῶς τήν ἐκφράζουν, ἀδιάφορο ἀπό ποῦ ἀντλοῦν τούς τίτλους των — ἀπευθύνεται στούς ἠλιθίους καί στούς πνευματικά ὑπανάπτυκτους ;

Ὄχι πῶς κομμουνισμός δέν ὑπάρχει. Ὑπάρχει, μ' ὅλο πού ἔχει γίνει, μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου, σχεδόν ἀγνώριστος. Ὑπάρχει ἔξω ἀπό τήν Ἑλλάδα. Ἐδῶ, βρίσκεται σέ διάλυση διασπάστηκε σέ φατρίες, προκαλεσε — χαρη στήν ἀλλοπρόσαλλη πολιτική τῆς ἰδεολογικῆς του πατρίδας — κρίσεις συνειδήσεων, ἔχασε στό διάστημα τῆς πάλης τά πιό ἀγωνιστικά του στελέχη, ἀπόμεινε χωρίς τό κῦρος πού εἶχε ἄλλοτε. Ἡ «ἠθική» του φάση ἔχει δύσει, οἱ ὅροι πού τόν στήριζαν ἕναν καιρό ὡς δόγμα ἔλειψαν. Ἡ ἀπόδειξη; Προχειρότατη: Σ' ὅλο τό διάστημα τῆς τελευταίας ἑξαετίας ἔλαμψε μέ τήν ἀπουσία του. Ἄν ὁ κομμουνισμός ἑνός κάποιου καιροῦ, πού ἐμεῖς οἱ πρεσβύτεροι τόν γνωρίσαμε καλά, εἶταν ἀκόμα ἀξιόμαχος, θά εἶχε ἄλλη λογῆς ἀντίδραση συναντήσει τό σημερινό καθεστώς, τόσο στήν πρώτη του στιγμή ὅσο καί στίς ἑπόμενες. Τό κομμουνιστικό κόμμα εἶταν τό μόνο πού διέθετε παράνομο μηχανισμό, σ' ἀντίθεση μέ τά κοινοβουλευτικά κόμματα, πού διέθεταν τό πολύ - πολύ ἕναν προεκλογικό μηχανισμό, κι' αὐτόν δίχως συνοχή, αὐτοσχέδιον. Ὅσοι ξεκίνησαν ἀπό τίς τάξεις τῶν κοινοβουλευτικῶν κομμάτων, διανοούμενοι κατά τά ἐννέα δέκατα, ἀποδείχτηκαν ἐρασιτέχνες στήν τέχνη τῆς συνωμοσίας, ἐπισημάνθηκαν ἀμέσως. Θά εἶταν πολύ δυσκολότερη ἡ κατάσταση γιά τούς ἀπμερα φορεῖς τῆς ἐξουσίας, ἄν εἶχαν νά κάνουν μέ τόν ἀλλοτινό κομμουνισμό. Ἀλλά γιά τούς λόγους πού εἶπαμε ἤ καί γι' ἄλλους, ἄγνωστους ἀκόμα σ' ἐμᾶς τούς τρίτους, ὁ κομμουνισμός δέν ἔκανε καθόλου αἰσθητή τήν παρουσία του. Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος τοῦ κοινοῦ ἐπιπέδου εἶναι φυσικό νά συμπεραίνει πῶς ἤ οἱ ἐσωτερικές διαιρέσεις ἤ κάποιος μυστηριώδης λόγος κράτησε τό κομμουνιστικό κόμμα μακρυά ἀπό κάθε σοβαρή δράση, ἤ πῶς, τέλος, ἡ νέα κατάσταση τόν ἐξουδετέρωσε ἀμέσως, μέ τρόπο κεραυνοβόλο, καί τότε δέν πείθει ὅταν καταγγέλλει κάποια ἐνέργεια ὡς κομμουνιστική.

Ἄς πᾶμε ὅμως, κοντήτερα στά πράγματα. Τό θέμα τῆς ἡμέρας εἶναι τά γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου καί τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀντικείμενο ἡ νεολαία. Ὅποιος ἔχει τύχει νά χρηματίσει δάσκαλος σ' ὁποιαδήποτε εἰδικότητα, ξέρει πολύ καλά πῶς χρειάζεται ἕνας ἰδιαίτερος, λεπτότατος χειρισμός στίς σχέσεις μέ τή νεολαία. Συνοπτικές, βάναυσες διαδικασίες ἐδῶ δέν χωρᾶνε, γιατί τό μέγα θέμα δέν εἶναι νά ὑποτάξει μέ τόν φυσικό καταναγκασμό, ἀλλά νά πείσει. Τή νεολαία ἤ τήν κερδίζεις ἤ τή χάνεις. Τό εὐκολώτερο, φυσικά, εἶναι νά ἐπιβάλεις ὡς ἐκπαιδευτής ἤ ὡς κρατική ἐξουσία τόν τρόμο κι' ἔτσι νά ἐξασφαλίσεις τήν ἀταραξία σου. Ἀλλά θά πρόκειται γι' ἀταραξία θλιβερή, ἄδοξη, στηριγμένη σ' ἀπονεκρωμένες συνειδήσεις. Τό πρόβλημα, προκειμένου γιά τό κράτος, εἶναι ἀκόμα δυσκολότερο παρά γιά τόν δάσκαλο· γιατί τό κράτος, καί μάλιστα τό ἀπολυταρχικό, ρέπει πρός τήν ἀκαμψία. Καχύποπτο, ἐνδισφέρεται νά πνίγει κάθε διαφωνία πού ἐξωτερικεύεται, μέσα στό λίκνο της, ἀμέσως. Ἀλλά καί πέρα ἀπ' αὐτό, τό κράτος, τό κάθε λογῆς κράτος, εὔκολα λησμονεῖ πῶς ἀπό τήν ἴδια του τή φύση εἶναι κ α ί ἐκπαιδευτής. Μέ τό παράδειγμά του, μέ τούς χειρισμούς του, μέ τή φυσική ἤ ἰδεολογική του καταγωγή, προτείνει ὑποδείγματα. Κι' ἐδῶ ξεπηδάει ἀμέσως ἡ ἀντίφαση: τό κράτος πού ἔχει ἀφετηρία του ἕνα δυναμικό χειρισμό, βρίσκεται ἀναγκασμένο ν' ἀπαγορεύει αὐστηρότατα τούς δυναμικούς χειρισμούς, ἤ ἐκείνους πού τούς φαντάζεται ἱκανούς νά γίνουν δυναμικοί μιά μέρα. Ἡ ἀντίφαση τούτη ἀποστερεῖ τό κράτος ἀπό τή δυνατότητα νά γίνει καλός ἐκπαιδευτής. Τίποτα δέν ὑπονομεύει τό γόητρο τοῦ δασκάλου ὅσο ἡ ὑποψία πῶς μεταχειρίζεται δύο μέτρα καί δύο σταθμά: ἄλλα γιά τόν ἑαυτό του, ἄλλα γιά τήν πελατεία του.

Τόσο πολύ, λοιπόν, τό κράτος λησμονεῖ τόν παιδαγωγικό του ρόλο, ὥστε νά φτάνει σέ λάθη ἀσύγγνωστα, ἀνεπανόρθωτα γι' αὐτό τό ἴδιο; Τό παράδειγμα, ἐδῶ, αὐτοτροτείνεται: Ζοῦμε σέ μιά φάση τῆς Ἱστορίας, ὅπου ἡ ψυχολογία τῆς νεολαίας εἶναι τόσο εἰδική, σχεδόν αἰνιγματική, ὥστε νά γίνεται δυσκολονόητη σ' ἐμᾶς τούς πρεσβύτερους. Ἀνάμεσα στ' ἄλλα καθιερωμένα πού ἀντικρύζονται ἀπό τούς νέους μέ τρόπο διαφορετικόν ἀπό τόν δικό μας, εἶναι καί οἱ ὑποχρεώσεις πού ἐπιβάλλει ἡ φιλοπατρία. Δέν λέω πῶς ἐμεῖς εἴμασταν ἐρωτευμένοι μέ τό χακί. Στολή ὑπηρεσίας ὑποχρεωτικῆς εἶταν, ἀλλά καταλαβαίναμε πολύ καλά τόν ἀποχρώντα λόγο της, τό νόημά της. Διεθνῶς σήμερα ἡ στάση τῶν νέων, καί σ' αὐτό τό θέμα ὅπως σέ τόσα ἄλλα, ἔχει ἀλλάξει. Αἰτία ἡ πυρηνική ἐποχή, τό κοσμοπολιτικό ρεῦμα, ἡ ὑπέρβαση τῶν ἀπομονωτικῶν συνόρων, ἡ τουριστική ψύχωση πού συσφίγγει τίς σχέσεις τῶν λαῶν καί πού εὐνοεῖται μέ φανατισμό, γιά λόγους οἰκονομικούς, ἀπό τό ἴδιο τό κράτος.

Μέσα στό νέο τοῦτο κλίμα τῆς διαστημικῆς ἐποχῆς, ὁ νέος εἶναι ἐπόμενο νά θλέπει μέ ἄλλο μάτι καί τίς συγκεκριμένες του ὑποχρεώσεις. Σύμβολα πού ἐμεῖς τά θεωρούσαμε ἱερά, ἐμφορημένα μ' ἕνα δραματικό ἀλλά σεβαστό περιεχόμενο, αὐτός τά κρίνει ἀδικαίωτα, ἕνα εἶδος ἀναχρονιστικῆς ἀγγαρείας. Κι' ἐρχόμαστε τώρα ἐμεῖς οἱ ἴδιοι καί τοῦ λέμε: «τό θλέπεις αὐτό ἐκεῖ τό χακί, τή στολή; Γιά μᾶς εἶταν σύμβολο χρέους καί θυσίας· γιά σένα θά εἶναι στολή καταδίκου!" Ἄν δέν καθήσεις φρόνιμα, θά σοῦ τή φορέσουμε». Ἄν τό χωράει νοῦς ἀνθρώπου! Διαβάλλουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι τήν ὑπόθεσή μας, ὑπονομεύουμε ἐκεῖνο πού λέμε πῶς ἤρθαμε νά διασώσουμε...

Τί ἐξηγεῖ μιά τέτοια παρεξήγηση; Ἡ κάλλιο τί ὑποβάλλει, χωρίς καί νά μπορεῖ νά τό συνειδητοποιήσει ; Τήν ἔλλειψη γνῆσιας, αὐτοδύναμης καί συγχρονισμένης ἰδεολογίας, στό κρατικό ἐπίπεδο. Ὅταν τό κράτος εἶναι ἐκφραση πόθου ἐξουσίας στερημένης ἀπό οὐσιαστικό περιεχόμενο, θεωρητικό ὁπλισμό, τότε οἱ χειρισμοί του γίνονται ἀδέξιοι, δίχως εἰρμό, ἀντιφατικοί γι' αὐτό τό ἴδιο. Τούς λείπει ἡ συνέπεια καί ἡ εὐελιξία πού ἀπορρέουν ἀπό μιάν ἰδεολογική σύλληψη ἐναρμονισμένην μέ τά προσωπικά αἰτήματα μιᾶς ἐποχῆς. Τό κράτος, στίς τέτοιες περιστάσεις, αὐτοκαταγγέλλεται ὡς ὠμή ἔκφραση βίας, θέλησης ἐξουσιασμοῦ.

Εἴτε τό θέλουν εἴτε ὄχι αἱ φορεῖς τῆς ἐξουσίας δέν μποροῦν ν' ἀπομένουν ξένοι πρός τό ρυθμό, τό ὕφος, τό κλίμα τῆς Ἱστορικῆς στιγμῆς. Ἀπομένουν ξένοι, ὅταν φανεῖ τῶς ὀχυρώνονται πίσω ἀπό προλήψεις δίχως οὐσιαστικό ἀντίκρυσμα, ὅταν ρίχνουν στήν ἀγορά ξόρκια παλιωμένα, ἐξαντλημένα. Ἡ ἀναθεώρηση τοῦ κόσμου, ἀπό ἐδῶ καί πέρα, ὅ,τι κι' ἄν λένε, δέν θά γίνει ἀπό τόν ἑκατοχρονίτη κομμουνισμό. Θά γίνει *ἀπό ἄλλην ἰδεολογική σύλληψη, πού χρειάζεται ἀνάστημα ἀσυνήθιστο,* ἔξω ἀπό τά δικά μας μέτρα, γιά νά τήν προϊδεαστεῖς καί νά τή νιώσεις.

Τιμαροῦμε τά νιάτα γιατί βρεθήκαμε ξάφνου οὐραγοί.

Ὑπέβαλε καί γραπτῶς παραίτησιν ἡ Σύγκλητος

ΚΑΙ ΕΚΘΕΣΙΝ ΔΙ' ΟΣΑ ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΝ

Ἡ Σύγκλητος τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, πού παραιτήθηκε τήν περασμένη Τετάρτη, μετά τά ἐπεισόδια στό προαύλιο καί στά πρυτανικά γραφεῖα τοῦ Πολυτεχνείου, ἀπέστειλε χθές τό πρωΐ πρός τόν ὑπουργό Παιδείας ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν ἀπό τή συνεδρίασή της τήν ἡμέρα τῶν ἐπεισοδίων, ὅπου ἔχουν καταγραφῆ καί οἱ παραιτήσεις τῶν συγκλητικῶν καθηγητῶν.

Μαζί μέ τό ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν, ὑπεβλήθη στόν ὑπουργό τῆς Παιδείας καί ἐκτενέστατο ἔγγραφο μέ τήν λεπτομερῆ περιγραφή τῶν ὅσων συνέβησαν στό Μετσόβιο.

Στό μεταξύ σήμερα τό πρωΐ, ἐπιτροπή συγκλητικῶν καθηγητῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τόν παραιτηθέντα πρύτανι τοῦ Ἱδρύματος, θά ἐπισκεφθῆ τόν ἀντιπρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως κ. Παττακό, γιά νά ὑποβάλει ἀνακοίνωση τοῦ Σώματος, σχετικά μέ τό βασικό ἐρώτημα, ποιός ἔδωσε τήν ἐντολή γιά τήν ἐσοδο τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως στόν χῶρο τοῦ Πολυτεχνείου. Ἡ ἴδια ἀνακοίνωση θά δοθῆ στή συνέχεια καί στόν Τύπο.

Διαβουλεύσεις μέ τόν κ. Παττακό

Ἡμέρα ζωμώσεων χθές στόν πανεπιστημιακό καί φοιτητικό χῶρο. Τό μεσημέρι ἐπιτροπές φοιτητῶν τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Νομικῆς, Φιλοσοφικῆς, Ὀδοντιατρικῆς, Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς, Ἀνωτάτης Βιομηχανικῆς καί Ἰατρικῆς, συναντήθηκαν στό γραφεῖο τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κ. Τούντα, μέ τόν κ. Παττακό καί συζήτησαν μαζί του ἐπί τρεῖς ὥρες τό φοιτητικό πρόβλημα, ὅπως ἔχει ἐξελιχθῆ μέχρι σήμερα. Ἡ συζήτηση δέν κατέληξε σέ ἀποτέλεσμα, ἐπειδή οἱ φοιτηταί ἐπέμειναν στήν ἱκανοποίηση τῶν αἰτημάτων τους —ἀνάκληση τοῦ Διατάγματος γιά τή στράτευση, ἐπάνοδο τῶν στρατευθέντων, χορήγηση ἀδείας γιά σύγκληση γενικῶν συνελεύσεων καί ἀπομάκρυνση τῆς ἀστυνομίας ἀπό τούς πανεπιστημιακούς χώρους. Ὁ κ. Παττακός, σύμφωνα μέ ὑπάρχουσες πληροφορίες, ἐδήλωσε πῶς δέν εἶναι δυνατή ἡ ἀνάκληση τοῦ διατάγματος οὔτε καί ἡ ἐπάνοδος τῶν στρατευθέντων καί ζήτησε ἀπό τούς φοιτητάς νά ἐπανέλθουν στά μαθήματά τους, ὥστε νά μή ὑπάρξη καί νέος κατάλογος στρατευσίμων.

Ἡ παραίτηση τῆς Συγκλήτου

Τό ἀπόσπασμα πού ὑπέβαλε χθές τό πρωΐ ἡ Σύγκλητος τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου στόν ὑπουργό τῆς Παιδείας, καλύπτει χρονικῶς τό διάστημα, ἀπό τῆς κλήσεως σέ κοινή συνεδρίασιν συγκλητικῶν καί σπουδαστῶν τοῦ Ἱδρύματος, ὡς τή στιγμή πού ἐπανελήφθη ἡ διακοπείσα ἀπό τά ἐπεισόδια συνεδρίασις τῆς Συγκλήτου, γιά νά ἀποδληθοῦν οἱ παραιτήσεις τῶν καθηγητῶν - μελῶν τοῦ Σώματος.

Ὅσον ἀφορᾶ στό κείμενο πού συνοδεύει τό ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν, ἀναφέρεται στά ἐπεισόδια ἀπό τή στιγμή πού ἔγιναν οἱ πρῶτες συλλήψεις καί διεκόπη ἡ συνεδρίασις τῆς Συγκλήτου γιά νά παρέμβουν οἱ καθηγηταί καί νά καλέσουν τόν Διευθυντή τῆς Ἀστυνομίας κ. Δασκαλόπουλο, ὡς τή στιγμή τῆς ἀποχωρήσεως τῶν καθηγητῶν μετά τό τέλος τῶν ἐπεισοδίων.

Στό Ἔγγραφο αὐτό, χαρακτηρίζεται βιαία ἡ εἴσοδολ τῆς ἀστυνομίας ἀπό τήν εἴσοδο ἐπί τῆς ὁδοῦ Στουρνάρα καί περιγράφονται ὅπως ἀκριβῶς ἐξετυλίχθησαν τά ἐπεισόδια πού ἐπακολούθησαν.

Ἀναφέρεται ἐπίσης, —σύμφωνα μέ πληροφορίες— ὅτι τήν ἐντολή γιά τήν ἐπέμβαση τῆς ἀστυνομίας δέν ἔδωσε κανείς ἀπό τούς ἐκπροσώπους τῶν ἀρχῶν πού παρευρίσκονταν τή στιγμή ἐκείνη στό προαύλιο τοῦ Πολυτεχνείου. Τήν ἐντολή, ὅπως ἀναφέρεται στό Ἔγγραφο, δέν ἔδωσαν οὔτε ὁ πρύτανις κ. Λοΐζος, οὔτε ὁ Εἰσαγγελεύς κ. Σπυρόπουλος, οὔτε καί ὁ Διευθυντής τῆς Ἀστυνομίας κ. Δασκαλόπουλος.

Τό μέλη τῆς παραιτηθείσης Συγκλήτου συνεδρίασαν χθές —ὄχι στήν αἴθουσα συνεδριάσεων— ἐπί τρεῖς περίπου ὥρες, σά συνέχεια συνεδριάσεώς τους προχθές Κυριακή, καί συνέταξαν τό λεπτομερές ἔγγραφο μέ τήν περιγραφή τῶν ἐπεισοδίων.

Στό μεταξύ, συνέρχεται κατά πᾶσα πιθανότητα, ἐντός τῆς τραχούσας ἡμέρας, ἡ Σύγκλητος τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, πού παραιτήθηκε τήν περασμένη Τετάρτη, μετά τά ἐπεισόδια στό προαύλιο καί στά πρυτανικά γραφεῖα τοῦ Πολυτεχνείου, ἀπέστειλε χθές τό πρωΐ πρός τόν ὑπουργό Παιδείας ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν ἀπό τή συνεδρίασή της τήν ἡμέρα τῶν ἐπεισοδίων, ὅπου ἔχουν καταγραφῆ καί οἱ παραιτήσεις τῶν συγκλητικῶν καθηγητῶν.

Μαζί μέ τό ἀπόσπασμα τῶν πρακτικῶν, ὑπεβλήθη στόν ὑπουργό τῆς Παιδείας καί ἐκτενέστατο ἔγγραφο μέ τήν λεπτομερῆ περιγραφή τῶν ὅσων συνέβησαν στό Μετσόβιο.

Στό μεταξύ σήμερα τό πρωΐ, ἐπιτροπή συγκλητικῶν καθηγητῶν, μέ ἐπικεφαλῆς τόν παραιτηθέντα πρύτανι τοῦ Ἱδρύματος, θά ἐπισκεφθῆ τόν ἀντιπρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως κ. Παττακό, γιά νά ὑποβάλει ἀνακοίνωση τοῦ Σώματος, σχετικά μέ τό βασικό ἐρώτημα, ποιός ἔδωσε τήν ἐντολή γιά τήν εἴσοδο τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως στόν χῶρο

Ρεπορτάζ τοῦ **Δ. ΤΣΑΛΙΔΗ**

Νέον Κόμμα τοῦ Κέντρου εἰς Τουρκίαν

ΑΓΚΥΡΑ, 19 Φεβρουαρίου. Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία.— Ὁ συσχετισμός πολιτικῶν δυνάμεων εἰς τό Κοινοβούλιον τῆς Τουρκίας μετεβλήθη σήμερον, μέ τόν σχηματισμόν κόμματος τοῦ κέντρου, τό ὁποῖον καθίσταται ἡ τρίτη εἰς δύναμιν πολιτική ὁμάς.

Τά μετριοπαθῆ κόμματα «Ἐμπιστοσύνης» καί «Ρεπουμπλικανικόν» καί ὁμάς ἀνεξαρτήτων ὑπέγραψαν πρωτόκολλον διά τοῦ ὁποίου συνεφώνησαν, ὅπως συγχωνευθοῦν εἰς ἑνιαῖον κόμμα ὑπό τήν ὀνομασίαν «Ρεπουμπλικανικόν Κόμμα Ἐμπιστοσύνης».

Τό νέον κόμμα θά διαθέτη 75 βουλευτάς καί γερουσιαστάς εἰς τήν Ἐθνοσυνέλευσιν καί τήν Γερουσίαν. Τό Λαϊκόν κόμμα διαθέτει 115 μέλη εἰς τό Κοινοβούλιον καί τό Κόμμα Δικαιοσύνης, μικράν πλειοψηφίαν μέ 318 κοινοβουλευτικά μέλη.

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ἕνα εἶδος σέ παρακμή

ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ πού γεννήθηκε τό χρονογράφημα, δέν ὑπάρχουν ἀκόμα καλοί δέκτες τοῦ εἴδους, καί καλοῦν κάθε τόσο, ὅπως καλοῦν τήν "Ἀμεση Δράση, στό «ὑψώσατε φωνήν» μιά στήλη πού προορισμός της εἶναι ἡ γελαστή ἀντιμετώπιση τῆς ζωῆς στίς ποικίλες ἐκδηλώσεις της. Κάποιο χιοῦμορ, ἄν τυχόν ὑπάρχει ἀπόθεμα.

Τό δέχονται κι' αὐτό, ἴσως καί ἀγογγύστως, ὅταν τό θροῦνε. Ἄλλο ὅμως εἶν' ἐκεῖνα πού περιμένουν ἀπό τό χρονογράφο: τά ἠθοπλαστικά, τά κατηχητικά, τό κήρυγμα, τό μαστίγιο, τά πολιτικά, τά ἐλευθέρια μέ τήν ἔντονη ἀντιπολιτευτική ἔκφραση.

Σᾶς θέλουν στηλιτευτή καί ὑμνητή, ντυντά τῆς νεότητας, στύλο τῆς παιδείας, ὁδοκαθαριστή, προστάτη τοῦ πρασίνου, Ἡρακλῆ τῶν ἠθῶν, Αἴαντα μαστιγοφόρο πού κολάζει τούς ἀσεβεῖς, προστάτη τῶν πενομένων.

Ὁπότε, ἄν ἀντιπακριθῆτε στίς προσδοκίες, δέχεσθε τόν γραπτό ἤ τόν προφορικό ἔπαινο. Τό τηλέφωνο πού ἠχεῖ ἀδιάκοπα ὅταν τά θέλη σας στρέφονται ἐναντίον δυναμικῶν καταστάσεων. Ἡ ὥρα πού σᾶς ἀπονέμουν τόν τίτλο τοῦ γενναίου : «Μπράδο σου, εἶσαι ἄντρας».

Δέν θυμοῦμαι ὅμως κατά τή μακρά διάρκεια τῆς ἐπαγγελματικῆς σταδιοδρομίας μου νά δέχθηκα παταγώδη ἔπαινο γιά ἕνα χρονογράφημα, πού δέν εἶναι ἐπίθεση, ὑπόδειξη, πρόκληση, πρόσκληση στό καθήκον, ράπισμα, ὁμιλία ἐπί τοῦ "Ὄρους μέ τά «οὐαί ὑμῖν», μέ τήν ὀργή, μέ τό δασκαλίκι.

Παρουσιάζεις σέ τόνο ἐλαφρό κάποια σκηνή τοῦ δρόμου καί σοῦ θυμίζουν τά ὀρφανά τοῦ Βιετνάμ, τήν ἄνοδο τοῦ τιμαρίθμου, τούς κινδύνους πού διατρέχει ἡ εἰρήνη, τή δοκιμασία τῆς δημοκρατίας, τίς ἀνησυχίες τῆς νεότητας, τή συρροή στά τρόλεϊ.

Δέν τά θλέπεις αὐτά ὅλα καί τυρβάζεις περί ἄλλα πολλά καί ἀσήμαντα; Τότε σέ καπηνοροῦν ὅτι, τῶν οἰκείων ἡμῶν ἐμπιπραμένων ἐού - ὄδεις.

Ἀκριβῶς ὅμως αὐτό εἶναι, ἐπρεπε δηλαδή νά εἶναι, ἡ δουλειά μας.. Νά παίζης μέ τή φράση καί τή σκέψη ὅταν γαλάζιοι εἶναι οἱ οὐρανοί, ἀλλά καί ὅταν σφοδροί πνέουν οἱ ἄνεμοι. Σάν τήν ὀρχήστρα τοῦ «Τιτανικοῦ», πού δέν σταμάτησε τήν ἐκτέλεση τῆς συμφωνίας της ὅταν τό ὑπερωκεάνειο πού προσέκρουσε πάνω στό παγόβουνο θυθιζόταν.

Τά χρονικά πού δρέπουν ἐπαινους εἶναι τά λυρικά, τά συναισθηματικά, τά πατριωτικά, τά ὀργίλα, τά «δεξιά» ἤ «ἀριστερά», τά παπαδικά ἤ ἀντιπαπαδικά... Ἐκεῖνα δέ πού ἔχουν «οὐξέ φου» εἶναι ὅσα τυχόν, στρεφόμενα ἐναντίον τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, ἐμπίπτουν στόν ποινικό νόμο.

Ὅλα δέ, παροτρύνσεις, ὕμνοι, ἐπιτιμήσεις πού ἔρχονται ἀπ' ἔξω, φέρουν τόν πέπλο τῆς ἀνωνυμίας. «Δέν ὑπογράφω γιά κάθε ἐνδεχόμενο». «Δέν ὑπογράφω δι' εὐνοήτους λόγους». «Συγχωρήσατε τήν ἀνωνυμίαν». «Δέν ὑπογράφω ἐπειδή ἡ ἐπιστολή μπορεῖ νά παραπέσῃ».

Τό δικό σας ὅμως κείμενο πού εἶναι θέβαιο ὅτι δέν θά παραπέσῃ, θά κυκλοφορήσῃ, θά σχολιασθῆ, θά κριθῆ, θά περάσῃ ἀπό χέρια ἐσωγγελέων, θά ἐρμηνευθῆ ἀπό καρφωτές, αὐτό τό θέλουν θροντῶδες καί μέ ὑπογραφή, γιά νά σᾶς ποῦν—ἄν θά τό ποῦνε—τό ψιθυριστό τους «εὖγε».

Γι' αὐτό ἴσως τό εἶδος, πού ἔχει γνωρίσει καιρούς ἀνθήσεως, διανύει τήν τελευταία περίοδο τῆς ζωῆς του.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΟΙ k. k. ΜΗΝΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΛΑΚΗΣ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΙ ΤΟΝΙΖΟΥΝ

«Σκοπός μας ἦτο νά ἐκφράσωμε τήν ἀντίδεσίν μας πρός τήν βίαν»

ΚΑΤΗΓΓΕΙΛΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΟΤΙ ΕΒΑΣΑΝΙΣΘΗΣΑΝ

Εἰς τό Ἔκτακτον Στρατοδικεῖον Ἀθηνῶν ἤρχισε χθές τήν πρωΐαν ἡ δίκη τῶν κ.κ. Ἀναστασίου Μήνη, ἐτῶν 53, ἀντισμηνάρχου εἰς πολεμικήν διαθεσιμότητα, καί Στεφάνου Παντελάκη, ἐτῶν 43, παιδιάτρου. Καί οἱ δύο κατηγοροῦνται ὅτι: Συνεκρότησαν «τήν παράνομον ἀναρχικήν καί τρομοκρατικήν ὀργάνωσιν «Α.Α.Α.» (Ἀντίστασις — Ἀπελευθέρωσις — Ἀνεξαρτησία). Ἐστρώφησαν ἐναντίον εὐπτικῶν συμμάχων χωρῶν καί κυρίως Ἀμερικανῶν, μέ σκοπόν νά διαταραχθῆ ἡ ἔννομος τάξις καί ἡ εἰρήνη τ